

A Pi Ítéltábla a dr. Frei János ügyvéd (fél címe 1) által képviselt **I.rendű felperes neve** címe I. rendű és **II.rendű felperes neve** címe II. rendű felpereseknek - a dr. Szalay Gábor Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Szalay Gábor ügyvéd, I.rendű alperes címe) által képviselt **I. rendű alperes neve** (I.rendű alperes címe) I. rendű és **II.rendű alperes neve** (II.rendű alperes címe) II. rendű alperesek ellen jognyilatkozat pótlása iránt indított perében a Pi Törvényszék 2012. október 26. napján kelt 14.P.20.525/2010/40. számú ítélete ellen a felperesek által 41. és 43. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

r é s z í t é l e t e t :

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a 9.970.000 forint és járulékai megfizetése iránti keresetet elutasító rendelkezés vonatkozásában helybenhagyja, egyebekben - a fellebbezési kérelem és a fellebbezési ellenkérelem korlátai között - hatályon kívül helyezi és az elsőfokú bíróságot ebben a keretben a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasítja.

A felperesek és az alperesek másodfokú eljárásban felmerült költségét 316.500-316.500 (háromszáztizenhatezer-ötszáz - háromszáztizenhatezer-ötszáz) forintban, az állam javára megfizetendő feljegyzett fellebbezési illeték összegét 797.600 (hétszázkilencvenhétézer-hatszáz) forintban állapítja meg.

A részítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperesek, valamint a perben nem álló kk. **W.Sz**, mint az **O** márkakereskedési jogosultsággal rendelkező **P** Kft. tagjai üzletrészeiket a 2004. augusztus 10. napján megkötött és augusztus 29. napján módosított adásvételi szerződéssel 50.000.000 forintért az alperesek számára értékesítették. Az I. rendű felperes 10 %, a II. rendű felperes 5 % mértékű üzletrészt a II. rendű alperes 7.500.000 forintért, a II. rendű felperes 40 %-os üzletrészt és a perben nem szereplő kk. **W.Sz** 45 % üzletrészt az I. rendű alperes 42.500.000 forintért vásárolta meg. A megállapodás rögzítette, hogy a vételárat a 2004. május 31-i közbenső mérleg, a 2004. május 31-i állapotnak megfelelő főkönyvi kivonat, az ehhez tartozó analitikák és egyéb dokumentumok alapján határozták meg, figyelembe véve június és július hónapok feltárt, illetve tervezett

változásait. Az eladó felperesek kijelentették, hogy a mérleg és a főkönyvi kivonat adatai hűen és teljes körűen tartalmazzák a Kft. anyagi helyzetét. Rögzítették, hogy a Kft. veszteséges.

A megállapodás 6. pontjában a szerződő felek úgy rendelkeztek, hogy az alperesek a teljes 50.000.000 forint vételárát az eladó felperesek képviselőjében eljáró dr. **S.V** ügyvéd letéti számlájára utalják, mely összeget az ügyvéd ügyvédi letétként köteles kezelni és csak akkor jogosult a letét összegéből kifizetést teljesíteni az eladó felperesek részére, ha a perben nem szereplő kk. **W.Sz** üzletrészenek eladásához a gyámhatóság hozzájárul, a törzsbeírását befizetését igazolják, taggyűlési jegyzőkönyvbe foglaltan az értékesíteni kívánt üzletrészek megosztásáról az eladók rendelkeznek, az érintettek elővásárlási jogukról lemondanak, a 2004. május 31-i közbenső mérleg és a kapcsolódó analitikák elkészülnek, az egész dokumentációt a vevők részére átadják, valamint a vevők nyilatkoznak arról, hogy az átadás-átvétel megtörtént és jelentős eltérés a 2004. május 31-i állapothoz képest nincs.

Ezen feltételek együttes fennállása esetén jogosult a letétkezelő ügyvéd 45.000.000 forintot a letétből kifizetni, míg a fennmaradó 5.000.000 forint vételár kifizetésére a vevő alperesek üzletrészenek cégbírósági bejegyzését követően kerülhet sor.

Az eladó felperesek tudomásul vették és egyetértettek azzal, hogy a vevők a teljes vételárát dr. **S.V** ügyvéd részére, az ő letéti számlájára utalják. A szerződés 6. pontjának utolsó bekezdése kifejezetten rögzítette, hogy a vevők részéről a vételár kifizetése teljesítettnek számít, amennyiben igazolják, hogy dr. **S.V** ügyvéd számlájára a teljes vételárát megfizették, az eladók pedig tudomással bírnak arról, hogy a rájuk jutó vételár kiadását kizárólag dr. **S.V** ügyvédtől követelhetik.

Az alperesek a fenti adásvételi szerződéshez kapcsolódóan a **S** Ügyvédi Irodával 2004. augusztus 10. napján letéti szerződést kötöttek, mely szerződés mellékletét képezte a fent említett, a letéttel kapcsolatos valamennyi feladatot és feltételt tartalmazó adásvételi szerződés. A letéti szerződés rögzítette, hogy a letéti ügyvéd az összegének visszavételére nem jogosultak, a letéteményes ügyvédi iroda az üzletrészt átruházó okiratban meghatározott feltételek együttes fennállta esetén, a letéti alperesek nyilatkozata alapján jogosult 45.000.000 forint kifizetésére a jogszabályban előírt adó levonását követően, a fennmaradó 5.000.000 forintot a cégbírósági változásbejegyzést követően kell kifizetni.

Az üzletrész adásvételi szerződés alapján a **P** Kft-ben bekövetkezett tagváltást a cégbíróság 2004. augusztus 25. napján bejegyezte.

Az üzletrész adásvételi szerződéssel érintett **P** Kft. 2003. évtől a **P 0000** Kft. márkakereskedői és szerviztevékenységét folytatta. A **P 0000** Kft. még 1999-2001. években a **M Rt**-vel, illetve a **T** Kft-vel kötött szállítási és együttműködési megállapodásokat, mely szerződések alapján ezen kenőanyag-forgalmazó cégek által megvásárolt különböző szervizberendezések haszonkölcsön jelleggel kerültek a **P 0000** Kft. birtokába.

A **P** Kft. eszközparkja a **P 0000** Kft-től származott, így az eredetileg a **P 0000** Kft-nek átadott, a **T** Kft., illetve a **M Rt**. tulajdonában álló szervizberendezések is a **P** Kft-hez kerültek.

A **P 0000** Kft. 2003. november 5. napjától felszámolás alá került. A felszámolási eljárásban a **T** Kft. tulajdoni igényét a 2001. augusztus 3. napján kötött szerződés mellékletében felsorolt szervizberendezésekre bejelentette, ám azok közül 24.940.000 forint értékű berendezés nem volt fellelhető. A **T** Kft. feljelentése nyomán sikkasztás bűncselekményének gyanúja miatt nyomozás indult, 2004. július 21. napján a **Pi** Rendőrkapitányság a **P** Kft. **P**, **P** úti telepén fellelhető 146 db eszközt lefoglalta.

A peres felek, valamint a perben nem szereplő **kk. W.Sz** eladó 2004. augusztus 29. napján az üzletrészt átruházó okiratot módosították. Rögzítették, hogy az átvétel során derült ki a vevők részéről addig nem ismert azon körülmény, hogy a társaság eszközeinek egy részét a rendőrség lefoglalta, azok tulajdonjogi helyzete a büntetőeljárás folyamatban léte miatt bizonytalan. A felek kijelentették, hogy továbbra is érdekeltek az ügylet fenntartásában, viszont „a szerződéskötéskor nem ismert új körülmény bekövetkezése miatt, az ezzel kapcsolatban felmerülő és a jövőben esetlegesen bekövetkező probléma(ák) kezelésére” az üzletrész adásvételi szerződést módosítják akként, hogy a letétként átutalt vételárból dr. **S.V** ügyvéd 10.000.000 forintot visszatart, a 40.000.000 forint kifizetésére pedig akkor jogosult, ha az eredeti üzletrész adásvételi szerződésben szereplő együttes feltételek beállnak. A visszamaradt 10.000.000 forint vételárhátralék eladók részére történő kifizetésére a letétkezelő ügyvéd abban az esetben jogosult, amennyiben „a cégbíróság végzése megszületik a vevők üzletrészenek bejegyzéséről és az eszközök tekintetében a büntetőeljárás a **P** Kft. részére kedvezően befejeződik azzal a végeredménnyel, hogy az eszközök feletti tulajdon és rendelkezési jog véglegesen és visszavonhatatlanul per, teher, igény és korlátozásmentesen a Társaságé legyen és a büntető ügy kedvező lezárulásának időpontjáig újabb, a Kft. átvétel előtti időpontra vonatkozó, abból eredő, a vevők által nem ismert és a társaság anyagi helyzetét érintő jelentős körülmény ne következzen be. Vevők a fenti együttes feltételek beállásáról külön nyilatkoznak”. „Amennyiben a **P** Kft. részére a büntető eljárás kedvezőtlenül fejeződik be vagy a Kft-t az eljárás alatt éri kár, úgy a vevő alperesek jogosultak a 10.000.000 forint letét összegéből a meg nem térült kár összegét levonni és a levonás után fennmaradó összeget - *(értelmem szerint valójában a levont összeget)* - dr. **S.V** ügyvédtől visszakérni.”

A megállapodás tartalmazta azt is, hogy a letétkezelő dr. **S.V** ügyvéd a visszatartott 10.000.000 forint összeget az eladó felperesek részére a vevő alperesek külön nyilatkozata alapján jogosult csak kifizetni.

A módosító okirat 6. pontjában az alperesek, arra figyelemmel, hogy a Kft. 2004. május 31-i közbenső mérlege és az átvétel időpontja közötti időben - a büntetőeljárás és a rendőrségi foglalkozás tényén kívül - a Társaság helyzete jelentősen nem változott, hozzájárultak a bruttó 40.000.000 forint kifizetéséhez. Egyúttal a 7. pontban rögzítették, hogy a 10.000.000 forint visszatartott összeg a kiskorú eladónak fizetendő vételárat nem érinti, ő az eredeti szerződés szerinti kifizetésre jogosult.

A módosító okirat 9. pontja értelmében az alapszerződés szerződésmódosítással nem érintett rendelkezései változatlanok maradtak.

Ezzel egyidejűleg az alperesek a dr. **S** Ügyvédi Irodával kötött letéti szerződést is módosították azzal, hogy az üzletrész adásvételi szerződés módosítása a letéti szerződés feltételrendszerére is kihat. A letéteményes ügyvéd 10.000.000 forintot tart vissza a vételárból, bruttó 40.000.000 forint kifizetést teljesíthet az átruházó alapokiratban meghatározott feltételek beállta esetén, a fennmaradó 10.000.000 forint kifizetésének feltételeit a letéti szerződést módosító megállapodás 1. számú melléklete, azaz a módosított adásvételi szerződés tartalmazza.

A módosított letéti szerződés szerint a letéteményes ügyvédi iroda a kedvezményezettek javára kifizetést kizárólag a letevő alperesek előzetes írásbeli nyilatkozata alapján teljesíthet. A kártérítés levonása után a letétben maradó pénzeszközt a felek együttes nyilatkozata alapján vehetik vissza a letevők a letétből.

A nyomozóhatóság 2005. május 26. napján kelt határozataival a **P** Kft.-től 2004. július 21. napján lefoglalt 146 db berendezés közül egy db görgős fékerörmérő padot, egy motortesztelő és mérőműszert, egy gőzborotvát, egy rotációs csiszolót, egy fényező fülkét és egy húzatópadozt adott vissza a **P** Kft.-nek, a többi berendezést részben a **T** Kft., részben a **M** Rt. részére rendelte kiadni.

A nyomozás során egy **B...** típusú targonca a **T** Kft. részére került kiadásra 30.000 forint + ÁFA becsérték megjelölésével. A fenti targoncán kívüli összes többi, a nyomozás során harmadik személynek kiadni rendelt lefoglalt eszköz a **P** Kft. tárgyi eszköz nyilvántartásában nem szerepelt.

A nyomozóhatóság a jelentős értékre elkövetett sikkasztás büntetnének alapos gyanúja miatt indított nyomozást a gyanúsított néhai **W.J** elhalálozása okán megszüntette.

A nyomozás megszüntetése után a peres felek a 40.000.000. forint kiutalását követően letétben maradt 10.000.000 forint kifizetése tárgyában egyeztettek, az alperesek 5.000.000 forint kifizetését indítványozták, amit azonban a felperesek nem fogadtak el, 9.970.000 forint kifizetésére tartottak igényt. A felek álláspontja nem közeledett.

2011. október 28. napján a **Pi** Ügyvédi Kamara a **S** Ügyvédi Irodát az ügyvédi irodák névjegyzékéből törölte. Az ügyvédi letétben maradt 10.000.000 forint nem áll rendelkezésre.

A felperesek elsődleges keresetükben azt kérték, hogy a bíróság pótolja az alperesek nyilatkozatát az ügyvédi letétben maradt 10.000.000 forint kiutalása vonatkozásában. Másodlagosan a 30.000 forint értékű **B...** típusú targonca elszámolása mellett 9.970.000 forint vételár és ennek 2005. június 10. napjától járó késedelmi kamatai megfizetésére kérték kötelezni az alpereseket.

Az alperesek ellenkérelme a kereset elutasítására irányult, másodlagosan beszámítási kifogást terjesztettek elő. Hangsúlyozták a 2004. augusztus 29-i módosítás garanciális jellegét, miszerint a büntetőeljárás kedvezőtlen befejezése vagy bármely, a társaság anyagi helyzetét érintő jelentős körülmény beállta esetén a kár a letét összegéből levonható volt. Állították, hogy mindkét ok bekövetkezett, a

büntetőeljárás hátrányosan fejeződött be, emellett a társaság átvételét követően a vevők által nem ismert, jelentős kihatású negatív körülmények álltak be.

A rendőrség által lefoglalt és másnak kiadott eszközök 2004. évi értékét az újrapótlási érték 30 %-ának megfelelő nettó 5.246.899 forintban jelölték meg. További hátrányos gazdasági eseményként hivatkoztak arra, hogy 2003. évre vonatkozóan 2.435.000 forint APEH késedelmi pótlékot, a 2004. évre vonatkozóan 4.658.000 forint APEH késedelmi pótlékot, a **B** Kereskedelmi Kft. szállítói követelése kapcsán nettó 1.553.562 forintot, a **Sz** Kft. követelésére 489.141 forintot kellett megfizetnie a társaságnak, a II. rendű felperes egy, a társaság tulajdonában álló utánfutóval nem számolt el, a társaságot így 9.235.723 forint kár érte (14.P.20.525/2010/18. számú előkészítő irat).

Mindösszesen a felperesek 9.970.000 forint és járulékai iránti követelésével szemben az alperesek az őket ért 14.482.622 forint kárból a felperesi követeléssel egyező mértékű összeget beszámítási kifogás útján kívánták érvényesíteni.

Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította. A Ptk.295.§-ára alapított jognyilatkozat pótlása iránti keresetet nem találta teljesíthetőnek, miután ehhez három feltétel együttes fennálltára lett volna szükség, a második feltétel - a büntetőeljárás kedvező eredménnyel történő befejeződése akként, hogy a nyomozás során lefoglalt eszközök feletti rendelkezési jog a Kft.-é legyen - nem teljesült. Ezen feltétel vonatkozásában az elsőfokú bíróság cáfolta azon felperesi érvelés megalapozottságát, miszerint a Kft. mérlegben kimutatott adatait - ezáltal a Kft. vagyoni helyzetét - nem érintette hátrányosan, hogy a lefoglalás megszüntetésével a kiadás nem a **P** Kft. javára történt, mert a más cégek részére kiadni rendelt eszközök (a targonca kivételével) nem is szerepeltek a **P** Kft. készlet-nyilvántartásában. Ezzel szemben az elsőfokú bíróság, részletesen ismertetve és mérlegelve az eljárás során beszerzett bizonyítékokat, arra a következtetésre jutott, hogy a telephelyen meglévő valamennyi eszközt a **P** Kft. a tulajdonaként kezelte, a szerződéskötést megelőző helyszíni bejárás során sem hangzott el olyan tájékoztatás, miszerint egyes eszközök nem a Kft. tulajdonát képezik; a berendezéseken jellemzően az eredeti gyári szám helyett más azonosító szerepelt. A szerződés megkötését alperesi részről a márkakereskedői jogosultság megszerzése motiválta elsősorban, emellett azonban az eszközparkra, a működéshez szükséges berendezések és felszerelések meglétére, a szerviztevékenység folytatásához szükséges ráfordításra vonatkozó információk szintén lényeges, a vételár meghatározására kiható körülmények voltak. A vevő alperesek az adásvételi szerződés megkötését megelőzően a tárgyi eszköz katonákat nem tudták megtekinteni, a mérlegadatokat és a főkönyvi kivonat adatai alapján pedig nem lehetett megállapítani, hogy tételesen mely vagyontárgyak képezték a Kft. tulajdonát. A rendőrségi lefoglalást követően történt szerződésmódosítás szerint a felperesek maguk is elfogadták, hogy a letétben maradt 10.000.000 forint kifizetése a lefoglalt eszközök tulajdoni helyzetétől függjön. Mivel a kiadás nagyobb részben nem a **P** Kft. javára történt, az alperesek kellő indokkal nem adták meg nyilatkozatukat, és a feltétel teljesülésének hiányában a bíróság sem pótolhatta ítéletével azt.

A másodlagos kereseti kérelem kapcsán az elsőfokú bíróság arra hivatkozott, hogy a vételár megfizetése tekintetében a Ptk.277.§ (1) bekezdése szerinti szerződésszerű teljesítés mikéntjét a felek a Ptk.200.§ (1) bekezdése alapján ügyvédi letétbe helyezéssel határozták meg, mely rendelkezés a módosítást követően is hatályban maradt. Így az alperesek azzal, hogy a teljes vételárat ügyvédi letétbe helyezték, a szerződés szerinti kötelezettségüknek eleget tettek, hátralék megfizetésére irányuló marasztalási igény az alperesekkel szemben nem érvényesíthető.

A keresetet elutasító döntés okán a beszámítási kifogással az elsőfokú bíróság érdemben nem foglalkozott.

Az ítélet ellen a felperesek éltek fellebbezéssel. Kérték, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet változtassa meg és az alpereseket elsősorban egyetemlegesen 9.970.000 forint és ennek 2005. év június 1. napjától számított törvényes mértékű késedelmi kamatai megfizetésére kötelezze. Másodlagosan, az elsődleges kérelem teljesíthetetlensége esetére kérték az elmulasztott jognyilatkozat pótlását.

Az alperesek fellebbezési ellenkérelme az ítélet helybenhagyására irányult.

Az elsődleges fellebbezési kérelem alaptalan. A fellebbezés a másodlagos fellebbezési kérelem vonatkozásában annyiban alapos, hogy az elsőfokú ítélet a rendelkezésre álló adatok alapján nem bírálható felül.

A másodfokú bíróság osztotta az elsőfokú bíróság véleményét abban a kérdésben, hogy a vételár megfizetésére vonatkozó kötelezettségüket az alperesek maradéktalanul teljesítették. A szerződő felek kétséget kizáró, kivételt nem engedő egyértelműséggel úgy rendelkeztek, hogy a letétbe helyezéssel a vételár megfizetését megtörténtnek tekintik.

Nincs olyan peradat, mely arra utalna - ilyenre a felek sem hivatkoztak -, hogy a vételár bármilyen módon visszaháramlott volna az alperesekre; így további vételárrészlet megfizetésére az alperesek az elsőfokú bíróság helyes felismerése szerint a többszörös teljesítés elkerülése érdekében nem kötelezhetőek.

A peres felek megállapodásuk módosítása során a vételár összegét két, jogi sorsát tekintve is különböző részre osztották fel. 40.000.000 forint volt a vételár azon része, amely kiutalásra is került, míg 10.000.000 forintot kvázi jólteljesítési garanciaként az alperesek jogosultak voltak ügyvédi letétbe helyezés útján visszatartani.

A 40.000.000 forint felett fennmaradó vételárat azonban az eladó felperesek nem követelhetik az alperesek közreműködése nélkül kizárólag a letétkezelő ügyvédtől, mivel az ügyvédi letétből történő kifizetés feltétele az alperesek részéről a jognyilatkozat kiadása (ld. Üzletrész-átruházó okirat 1. sz. Módosítása 4. pont utolsó bekezdés). Tévedett tehát az elsőfokú bíróság, amikor úgy tekintette, hogy a jognyilatkozat kiadására az alperesek kizárólag szerződésszerű felperesi teljesítés esetén, a visszatartott összeg egésze tekintetében lennének kötelesek. Az alperesi jognyilatkozat 0 és 10.000.000 forint közötti bármilyen kiadandó összegre vonatkozhat azon elszámolás eredményeként, mely elszámolás az alperesi vevők

által támasztható esetleges árleszállítási és kártérítési igények teljesülését biztosító vételármegosztás és visszatartás közvetlen folyományaként nem kerülhető meg.

Az alperesek további vételár fizetésére nem kötelezhetőek, de kötelesek a visszatartott vételárrészlettel elszámolni és - amennyiben a felperesi szerződésszegés folytán megalapozottan támasztott igényeik a 10.000.000 forintot nem érik el - kötelesek az elszámolás eredményének megfelelő kifizetési engedélyt megadni. A perbeli megállapodás kapcsán őket még terhelő kötelezettség ezen jognyilatkozat kiadásában testesül meg, mely jognyilatkozat egyúttal a felperesek letétkezelő ügyvéddel szemben történő fellépésének feltétele. Mivel az elszámolás következménye az alperesek által kiadandó jognyilatkozat lehet, a jognyilatkozat kiadása pedig jelen per tárgya, az elszámolás és a jognyilatkozat közvetlen kapcsolata folytán téves volt az alperesek azon elsődleges hivatkozása, hogy az elszámolást külön perben kell megejteni.

Miután az ügyvéddel szemben igényüket a felperesek csak ezen jognyilatkozat alapján és az abban foglaltak erejéig érvényesíthetik, a meghatározott összegre vonatkozó jognyilatkozat ítélettel történő pótlásának jelentősége van abban az esetben is, ha a letétkezelő ügyvédnél a letét már nem lelhető fel. Az alperesek nyilatkozattételi kötelezettsége az ügyvédi teljesítőképességtől független kérdés.

A másodfokú bíróság nem értett egyet ugyanakkor a felperesek azon hivatkozásával, miszerint a rendőrség által lefoglalt és más gazdálkodó szervezeteknek kiadni rendelt műszaki berendezések a tárgyonca kivételével az adásvétel közvetett tárgyát sem képezték és erre figyelemmel elszámolás alá sem vonhatóak. Az elsőfokú ítélet ezzel kapcsolatos indokait a másodfokú bíróság maradéktalanul osztotta. A megállapodás megszövegezéséből is következtethetően a felek nem tudták, milyen vagyon húzódik meg az üzletrészek mögött, mindkét szerződő fél abban a hitben volt, hogy a géppark közvetett tárgya a megállapodásnak. Mindez egyértelműen alátámasztható azzal, hogy maguk a felek voltak azok, akik szerződésmódosításuk során az elszámolás körébe vonhatónak találták a lefoglalással érintett szervizberendezéseket is; különben a módosítással nem éltek volna. Akaratuk arra irányult, hogy a kérdéses berendezések tulajdonként az üzletrész átruházással érintett társaságnál maradjanak, ennek esetleges meghiúsulása esetén pedig a vevő alperesek árleszállítás iránti igényüket érvényesíthessék a letétkezelő ügyvéd közbejöttével. A még később ismertté vált szállítói tartozások kapcsán érvényesített igények is olyan szerződésszegésből fakadó követelések, melyekre vonatkozóan a peres felek nyilatkozatokat tettek, az alperesek okirati bizonyítékokat terjesztettek elő, az elsőfokú bíróság azonban ellentétes jogi álláspontja miatt a beszámítási kifogást érdemben nem vizsgálta, a szükséges bizonyítást nem folytatta le.

A másodfokú bíróság az elsőfokú eljárás során másodlagosként előterjesztett, a fellebbezési kérelemben azonban elsődlegessé tett, vételár megfizetése iránti kereset vonatkozásában az elsőfokú bíróság elutasító rendelkezését, mint érdemben helyeset, a Pp.253.§ (2) bekezdésének megfelelő alkalmazásával helybenhagyta.

A jognyilatkozat pótlása iránti, másodlagossá tett kereset vonatkozásában azonban a bizonyítási eljárásnak olyan nagy terjedelmű kiegészítése szükséges, amelyre a másodfokú eljárásban nincs mód. Így ezen vonatkozásban a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp.252.§ (3) bekezdése alapján, a fellebbezési kérelem a fellebbezési ellenkérelem korlátai között hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot ebben a keretben a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította.

Az elsőfokú bíróságnak a megismételt eljárásban az alperesi beszámítási kifogás megalapozottságáról érdemben kell állást foglalnia és a beszámítási kifogás megalapozottságának tükrében a felpereseknek még ki nem fizetett vételárrész és a beszámítás útján érvényesített szavatossági és kártérítési igények esetleges pozitív különbözete vonatkozásában kell az alperesek jognyilatkozatát ítéletével pótolnia.

A hatályon kívül helyező rendelkezésre is figyelemmel a másodfokú bíróság a Pp.252.§ (4) bekezdése alapján a perköltség összegét a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§ (2) bekezdés a) pontja, (5) bekezdése, 4/A.§-a alapján csupán megállapította, annak tárgyában az elsőfokú bíróság határoz.

P é c s , 2013. szeptember 5.

dr. Döme Attila s.k. a tanács elnöke, Gáspárné dr. Baranyabán Judit s.k. előadó bíró, dr. Vogycska Petra s.k. bíró